

- 2) Wordt de toepassing van het gevolg van een oneerlijk verklaard beding in de zin van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten, dat erin bestaat dat op grond van dat beding ten onrechte geïnde bedragen terugbetaald moeten worden, beïnvloed, beperkt of uitgesloten door het beschikkingsbeginsel, het beginsel van bewijsvoering door de partijen, het beginsel van gezag van gewijsde en het verbod van *reformatio in peius*?
- 3) Wordt de bevoegdheid van een rechter in tweede aanleg beperkt door het feit dat het in eerste aanleg gewezen vonnis de rechtsgevolgen van de vaststelling dat het beding oneerlijk is, heeft beperkt, en dat dat vonnis niet is aangevochten door de consument, maar alleen door de verkoper die het beding heeft opgesteld, teneinde het oneerlijke karakter ervan te betwisten of, voor het geval dat het beding oneerlijk wordt verklaard, te betwisten dat die vaststelling rechtsgevolgen teweegbrengt?
- 4) Is een rechter in tweede aanleg ook dan bevoegd om alle rechtsgevolgen toe te passen waarin richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 en de rechtspraak in het verlengde van deze richtlijn voorzien, wanneer de consument met zijn aanvankelijke vordering niet verzoekt om toepassing van alle rechtsgevolgen die verbonden zijn aan de vaststelling dat het betrokken beding oneerlijk is?

⁽¹⁾ PB L 95 van 21.4.1993.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door The Labour Court (Ierland) op 27 februari 2018 — Tomás Horgan, Claire Keegan / Minister for Education & Skills, Minister for Finance, Minister for Public Expenditure & Reform, Ireland and the Attorney General

(Zaak C-154/18)

(2018/C 166/29)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

The Labour Court (Ierland)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Tomás Horgan, Claire Keegan

Verwerende partijen: Minister for Education & Skills, Minister for Finance, Minister for Public Expenditure & Reform, Ireland and the Attorney General

Prejudiciële vragen

- 1) Is er sprake van indirecte leeftijdsdiscriminatie in de zin van artikel 2, [lid 2,] onder b), van richtlijn 2000/78/EG ⁽¹⁾ tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep, indien een lidstaat in zijn hoedanigheid van werkgever lagere salarisschalen invoert voor nieuwkomers in het vak van leerkracht aan een nationale basisschool, terwijl hij de beloning van de leerkrachten die reeds in dienst zijn ongemoeid laat, waarbij:
 - a) de herziene salarisschalen en de bestaande salarisschalen van toepassing zijn op alle leerkrachten in de respectieve categorieën, ongeacht hun leeftijd;
 - b) er op het tijdstip waarop zij werden aangesteld en in de respectieve schalen werden geplaatst geen verschil in leeftijdsprofiel was tussen degenen in de groep met de hogere beloning en die in de groep met de lagere beloning;
 - c) de invoering van de herziene salarisschalen heeft geresulteerd in een substantieel verschil in beloning tussen twee groepen leerkrachten die gelijkwaardig werk verrichten;
 - d) de gemiddelde leeftijd van degenen die in de lagere salarisschalen zijn geplaatst, lager is dan die van degenen die in de oorspronkelijke salarisschalen zijn geplaatst;

- e) uit de statistieken van de staat is gebleken dat op het tijdstip waarop de lagere salarisschalen werden geïntroduceerd, 70 % van de aangestelde leerkrachten 25 jaar of jonger was en wordt erkend dat dit kenmerkend is voor het leeftijdsprofiel van nieuw komende leerkrachten aan nationale basisscholen in elk willekeurig jaar, en
- f) leerkrachten aan nationale basisscholen die in 2011 of later zijn aangesteld, duidelijk financieel worden benadeeld in vergelijking met hun onderwijzende collega's die vóór 2011 zijn aangesteld?
- 2) Indien het antwoord op vraag 1 bevestigend is, kan de invoering van de lagere salarisschalen objectief worden gerechtvaardigd door de eis dat de kosten van de overheidsdienst op de middellange tot de lange termijn structureel moesten worden verminderd, gelet op de budgettaire beperkingen waarmee de staat werd geconfronteerd en/of het belang om de arbeidsverhoudingen met bestaande ambtenaren niet te verstoren?
- 3) Zou het antwoord op vraag 2 anders luiden indien de staat een vergelijkbare besparing had kunnen realiseren door de beloning van alle leerkrachten met een aanzienlijk lager bedrag te verminderen dan het bedrag van de vermindering die alleen op nieuw aangestelde leerkrachten is toegepast?
- 4) Zou het antwoord op de vragen 2 of 3 anders luiden indien het besluit om de salarisschalen voor leerkrachten die reeds in dienst waren niet te verlagen, was genomen conform de collectieve overeenkomst tussen de overheid als werkgever en de ambtenarenvakbonden, waarin de overheid had toegezegd de beloning van bestaande ambtenaren van wie de beloningen voorheen reeds waren verlaagd niet verder te verminderen, ook [met het oog op] de eventuele gevolgen voor de arbeidsverhoudingen van een verzuim om die overeenkomst na te komen, gelet op het feit dat de nieuwe, in 2011 geïntroduceerde salarisschaal geen deel uitmaakte van een die collectieve overeenkomst?

(¹) PB 2000, L 303, blz. 16.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Justice de paix du troisième canton de Charleroi (België) op 27 februari 2018 — André Moens / Ryanair Ltd

(Zaak C-159/18)

(2018/C 166/30)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Justice de paix du troisième canton de Charleroi

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: André Moens

Verwerende partij: Ryanair Ltd

Prejudiciële vragen

[Het] verzoek om een prejudiciële beslissing betreffende de uitlegging van artikel 5, lid 3, van verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91 (¹), luidt als volgt:

- 1) Valt de omstandigheid die in het onderhavige geding aan de orde is, te weten de lozing van benzine op een startbaan waardoor die baan moest worden gesloten, onder het begrip „gebeurtenis” in de zin van punt 22 van het arrest van 22 december 2008, *Wallentin-Hermann*, C-549/07, EU:C:2008:771, of onder het begrip „buitengewone omstandigheid” in de zin van overweging 14 van genoemde verordening, zoals uitgelegd in het arrest van 31 januari 2013, *McDonagh*, C-12/11, EU:C:2013:43, of vallen deze begrippen met elkaar samen?